

Esiwrt. tsto 89/2.4.1982

MERIKARVIAN SÄYNÄSKORVEN KAIVAUSKERTOMUS 1981

pk 1142 12

x 6858 30

y 531 35

z 24 m

inv.kertomus; Siiriäinen 1967

Turussa 24.3.1982

Timo Kuokkanen

Kaivauskertomus hautaröykkiön tutkimuksista Merikarvian Alakylän Säynäskorvenmäellä 13.7.-14.8.1981. Kaivaukset suoritettiin Turun yliopiston suomalaisen ja vertailevan arkeologian laitoksen toimesta, kustannuksista vastasi Merikarvian kunta. Tutkimuksiin osallistui allekirjoittaneen lisäksi fil.yo. Teija Ruotsalainen ja täysi- ja puolipäiväisesti 15 merikarvialaista.

Kertomukseen liittyy: 9 karttalehteä
3 kuvaluetteloliitettä
87 valokuvaa

Merikarvian alueelta tunnetaan noin 80 hautarauniota, joiden korkeus merenpinnasta vaihtelee 20-60 m.

Tutkimuksen kohteena ollut röykkiö sijaitsee Merikarvianjoen länsipuolella Alakylän Säynäskorvenmäellä. Paikka on luoteiskaakkoissuuntainen moreenimäki. Mäen laki, joka on vähän yli 25 m merenpinnan yläpuolella, on laakea lukuunottamatta keskikohdalla kohoavaa avokalliota. Mäen pohjois- ja länsirinne ovat varsin jyrkkiä, itärinne on loivempi ja etelärinne on kaikkein loivin. Laella on ilmeisesti meren huuhtoma taaja louhikko. Kivet ovat varsin suuria ja rapautumispinnaltaan harmaita, kuten valtaosa mäen kivistä. Kivikkoisuus jatkuu rinteilläkin, kuitenkin niin, että kivien koko ja määrä vähenee alaspäin ja kivet ovat yleensä pintakasvillisuuden peitossa. Länsirinne on kivikkoisin ja itä- ja etelärinne vähiten kivikkoiset. Puusto on sekametsää; laella kuusi- ja mäntyvoittoista ja rinteillä alaspäin mentäessä enenevästi lehtipuuvoittoista. Taimistoa ja pensaikkoa on runsaasti varsinkin rinteillä tehden maaston paikoin varsin peitteiseksi.

Säynäskorvenmäellä on Siiriäisen 1967 suorittaman inventoinnin mukaan 22 röykkiötä, valtaosa halkaisijaltaan 4-5 m. Ajan puutteen takia ei kaikkia ehditty merkitä yleiskartalle (kartta n:o 1). Tutkittu röykkiö n:o 1 eroaa muista pitkänomaisen muotonsa ja suuremman kokonsa perusteella. Toinen poikkeava on n:o 2, joka muodostaa neliömäisen yhdeltä sivulta avonaisen

vallimaisen muodostelman. Muut röykkiöt ovat pienempiä ja pyöreähköjä. Kaikki rauniot sijoittuvat mäen kaakkois- ja etelärinteisiin (ks. kartta n:o 1). Alunperin tarkoituksena oli tutkia myös rengasmaisen raunio n:o 15, mutta ajanpuutteen takia siitä ehdittiin vain poistaa päällyskasvillisuus ja ohut sammalpeite. (ks. kartta n:o 1 sekä kuvat 2 ja 3)

Merikarvian muinaisjäännöksistä ks. tarkemmin; U. Salo: Satakunnan kiinteät muinaisjäännökset, 1972.

Röykkiö n:o 1

Röykkiö sijoittuu peruskarttalehdelle n:o 1142 12

x-koordinaatti = 6858 30

y-koordinaatti = 531 35

paikan korkeus merenpinnasta on 24 m. (kp:208 ; alkuperäinen kp: pk 1142 09, x 6859 42, y 527 96, z 5.37 m)

Röykkiö n:o 1 on mäen itärinteen yläosassa oleva, pitkänomainen, itä-länsisuuntainen hiidenkiuas. Ennen kasvillisuuden poistoa röykkiöstä oli näkyvissä n. 15 metriä. Pinnalla oli muutamia puita sekä ohut sammal ja turvekerros. Paikoin kivet näkyivät pintaan. Kun kasvillisuus oli poistettu, nähtiin, että raunio oli muodoltaan kaarevan pitkänomainen, epäsäännöllinen segmentti. Raunion eteläreuna oli melko selvärajainen, varsinkin ruudusta E 7 itäänpäin aina itäisimpään reunaan asti, jossa oli suuri kivi ruuduissa B-b 18-19. Länsipään eteläreuna oli myös aika selvä. Länsipäässä raunio rajoittui vallimaiseen röykkiöön n:o 2. Röykkiön pohjoisreuna ei ollut selkeä, vaan sulautui asteittain rinteen pintakiveykseen. Linjalla B 1-13 näkyi turpeen poiston jälkeen monin paikoin moreeni. Ruuduissa A-a 13-19 pohjoisreuna kaareutui pohjoiseen liittyäkseen sitten itäreunan suureen kiveen. Raunion pituus oli noin 19.80 m ja leveys keskikohdalla (linjalla 11) noin 7 m. Länsipäässä raunio oli kapeimmillaan noin 4 m. Leveimmillään raunio oli linjalla 15, jolla leveys oli noin 8.20 m. Kuten pituusprofiilikäyrästä (kartta n:o 7) havaitaan, nousee raunio suhteellisen tasaisesti idästä länteen. Länsipää on noin 1.5 m itäpäätä korkeammalla. Raunio viettää poikittaissuunnassa lähes kauttaaltaan pohjoiseen ja röykkiön poikittaisprofiilin korkein kohta alkaa länsipäässä

ruuduissa C-c 1-6, siirtyen ruutuihin D-d 9-14, joista se kaartaa itäreunan suureen kiveen.

Kokonaisuutena raunion pintakiveys on epähomogeeninen. Kiviaines on harmaata ja usein sen haljetessa on syntynyt tasainen lohkopinta. Kivien suurin ulottuvuus vaihteli 5 senttimetristä noin 80 senttimetriin. Raunion eri osissa oli alueita, joissa pintakiveys oli tasa-aineisempaa. Länsipäässä linjalle 9 asti kivien suuruus oli keskimäärin 30 cm. Suurten kivien välissä oli melko pieniäkin. Ruutujen C-D 9-14 kohdalla oli suuri alue, jolla pintakivien ulottuvuus oli noin 20 cm ja allekin. Tätä varsin tasaista kiveystä rajasivat osittain suuremmat kivet ruuduissa E 9-15 ja C-D 16. Raunion koilliskulmassa oli vielä pienten kivien muodostama pintakiveys. Suoranaisia rakenteita ei voitu todeta. Ruuduissa D-d 9-10 oli neliömäiseen viittaava profiililtaan tasainen kohta (kuva 32) ja ruudussa b 15 oli suurempien pintakivien keskellä tasainen alue pienempiä kiviä (kuvat 40-42). Ruutujen B 13-14 pohjoisreunassa oli suuri kivi kolmen pienemmän päällä (kuva 18).

Jos rökkiö on ajan kuluessa kärsinyt vaurioita, niin tällöin tulisi kysymykseen lähinnä pohjoispuoli, joka on epäsäännöllisempi ja matalampi kuin eteläpuoli.

Raunion purkaminen aloitettiin kivikerroksittain pohjois- ja itäreunasta siten, että linjoille 11 ja 15 jätettiin poikittaisprofiilit ja linjalle D pitkittäisprofiili. Koska selviä rakenteita ei havaittu, profiilikohdat valittiin kattamaan raunion paksuimmat (ts. poikittaisprofiilin korkeimmat) kohdat.

Kun raunio oli purettu pohjatasoon, ilmeni, että rauniossa ei ollut täytemaata ja täytekiveys oli varsin epäyhtenäinen.

Ruuduissa B-b 1-14, a 13-16, A 17-18 ja A-a 19-20 oli vain 1-2 kerrosta kiviä pintakiveys mukaanluettuna. Paikoin pohjataso ja -kivet näkyivät pintaan. Paikoittaisen toisen kivikerroksen koostumus oli yleensä sama kuin pintakiveyksen. Muutamissa kohdissa kuten profiilissa 11 B-C pintakivien alla oli pienempiä kiviä. Ruuduissa D 1-5 pohjatasoon päästiin humuksen poistolla. Ruuduissa E 7-16 suuri osa kivistä oli reunakiviä ja muutama samalla pohjakivi. Jotkin kivistä tukivat rökkiön reunaa kuten nähdään profiilin 11 eteläpäässä. Ruuduissa B-D 19 pohjoisosassa oli suuri pohjakivi ja sen eteläpuolella pari kerrosta

30-40 cm:n suuruisia kiviä. Ruutujen muissa osissa pohjataso näkyi pintaan.

Ruuduissa C-c 1-6 matala, noin 2 m leveä raunion osa koostui kahdesta kivikerroksesta, joista alempi käsitti hivenen kookkaampia kiviä kuin pintakiveys. Paikoin oli suurten kivien alla pienempiä, varsinkin pohjakivien väleissä. Muuten täytekiveyksen koostumus oli varsin epätasainen. Ruutujen C-c 7-8 pohjoisosassa oli kiviä vain kerros, niin että pohja näkyi paikoin ja ruutujen eteläosa kohosi ruutujen D-d 7-8 tasalle, joka käsitti 3-4 kivikerrosta. Raunion eteläreuna muodosti polvekkeen ruuduissa D-d 6, joissa kiviä oli 2-3 kerrosta. Ruuduissa D-d 6-8 pintakiveyksen alla oli useissa kohdissa pienempiä kiviä, ja muutaman kerran suurempia kuten profiilin D kohdassa 7, jossa oli 3 kivikerrosta. Ruuduissa C-c 9-10 oli 2-4 kivikerrosta siten, että sekalaisen pintakiveyksen alla oli keskimäärin pienempiä kiviä ja alinna suurempia. Profiilin 11 C-D välillä kerrosten luku lisääntyi kahdesta neljään etelään päin mentäessä. Pintakivien alla oli pienempiä kiviä.

Ruutujen D-d 9-10 reunaosissa kivet olivat suurempia kuin keskellä. Pintakivet olivat suuruudeltaan 5-25 cm. Pintakerroksen alla oli pieniä kiviä käsittävä, tasa-aineisempi kivikerros. Alempana oli vielä kaksi vastaavaa kivikerrosta, ja sitten tuli sekalainen kerros, jossa oli sekä pieniä että muutamia suurempia kiviä. Tasa-aineiset kivikerrokset käsittivät suuren osan ruutujen keskikohdasta. Eteläreunassa oli tukena reunakiviä ja myös länsireunassa oli suurempia kiviä. Pohjoisreunassa oli profiilin D kohdalla 10 4-5 kivikerrosta, jossa suurten alla oli pieniä kiviä. Profiilin 11 D-E kohdassa oli 4-5 kerrosta kiviä, joista suurimmat sijaitsivat keskikorkeudella.

Ruuduissa C-c 11-12 oli 2-4 kivikerrosta. Pintakiveyksen alla oli kerros pienempiä kiviä ja alinna suurempia. Ruuduissa D-d 11-12 kivikerrosten koostumus oli vastaava, paitsi että pintakivet olivat varsin suuria ja kivikerroksia oli 3-4. Alimmat kivikerrokset olivat paikoin suurempia kuin välikerrokset kuten profiilissa D kohdalla 12. Ruuduissa C-c 13-14 oli 3-4 kivikerrosta, joissa pintakerroksen alla oli pienempiä kiviä. Alimpana kivien koko taas suureni. Tämä näkyy profiilikohdissa D 14 ja 15 C-D. Ruuduissa D-d 13-14 kivikerroksia oli 3-5, mutta kivi-

kerroksien koostumus oli keskimäärin tasaisempi. Kiviaines oli kooltaan keskimäärin 10 cm. Ruuduissa C-d 15 oli kivikerroksia 2-3 ja pienten pintakivien alla oli vielä pienempiä. Paikoin alin kivikerros oli suurempaa. Ruuduissa C-d 16 pintakiveys oli varsin suurikokoista ja alla olevat kivet olivat kauttaaltaan jonkinverran pienempiä. Profiilin D kohdalla 14 oli kolme kivikerrosta, joista keskimäinen koostui pienimmistä kivistä. Ruuduissa C-c 17-18 oli kaksi kivikerrosta ja ruuduissa D 17-18 yksi. Pintakivet olivat suurikokoisia kuten edellisissä ruuduissa, mutta alempi kivikerros vastasi pintakerrosta. Osa ruuduista oli raunion reunaa ja melkein pohjassa.

Ruuduissa B-b 15-16 pintakiveys oli keskellä kookkaampaa ja ruudussa b 15 oli tasainen pienten kivien muodostama alue. Ruutujen länsiosassa oli vain yksi kivikerros, mutta itäänpäin mentäessä kerrosten luku kasvoi kolmeen. Suurten pintakivien alla oli pieniä kiviä. Samoin ruuduissa B-b 17-18 pintakerroksen alla oli pienempiä kiviä. Seuraavat kaksi kerrosta olivat sekalaisia kivikoostumukseltaan vastaten lähinnä pintakerrosta. Alin eli viides kerros käsitti taas pienempiä kiviä. Ruuduissa a 17-18 oli kaksi kerrosta, joista alin ruudussa a 17 vastasi pintakerrosta. Ruudussa a 18 sitävastoin pintakerroksen alla oli suurempia kiviä.

Täytekiveyksen keskimääräinen paksuus raunion eteläpuoliskossa oli 50-60 cm, paksuimpien kohtien ollessa noin 70 cm. Raunion koillisosassa suurin paksuus yltyi yhteen metriin. Pohjoispuoliskolla paksuus aleni varsin nopeasti pohjatasoon. (ks. profiilikäyrät) Siellä, missä raunio oli paksuin, suunnilleen ruuduissa C-d 7-17 ja B-b 17-18, pintakiveyksen alla oli usein pienempiä kiviä. Seuraavat kerrokset olivat jo varsin epähomogeenisia. Mitään selvästi johdonmukaista vuorottelua ei voinut havaita. Kokonaisuutena täytekiveyksen koostumus oli melko säännötön.

Ruuduissa D-d 9-10 olleesta neliömäisestä kohdasta ei pohjatasosta löytyneen saviastian palan lisäksi havaittu mitään erityistä. Samoin kävi ruudun b 15 tasaisen kiveyksen ja ruudun B 14 pohjoisreunalla sijainneiden päällekkäisten kivien kohdalla.

Suurimmat pohjakivet olivat yli metrin pituisia. Raunion itäreunassa olevan yli 2 metrin pituisen kiven lounaispuolella

oli lähes 2 m pitkä pohjakivi. Ruuduissa D-d 9-12 oli useita suuria kiviä. Myös ruutujen C-d 6-7 alueella oli useita yli metrin mittaisia kiviä. Pohjakiveys oli melko säännötön, vaikka suuri osa isommista kivistä sijaitsikin raunion eteläpuolella. Selviä pohjarakenteita ei havaittu. Ruuduissa C-D 13-14 pohjakiveys tuntui muodostavan ikäänkuin kaksi rinnakkaista suorakaiteen muotoista kivikehää (ks. pohjakartta n:o 6 ja kuvat 75, 82 ja 85). Niitä tutkittaessa ei havaittu mitään erityistä.

Pohja tutkittiin, kunnes saavutettiin koskematon moreeni. Lisäksi tutkittiin liikutettavissa olleiden pohjakivien alustat. Ruudusta b 18 löydettiin pieni pala poltettua luuta maan pinnasta välittömästi itäreunassa olevan suuren kiven lounaispuolelta. Ruudusta d 10 löydettiin maan pinnasta vajaa 3 cm pitkä saviastian pala. Muita löytöjä ei ollut, eikä myöskään saatu käyttökelpoista hiilinäytettä, sillä humusta ja pinta-hiiltä oli varissut pohjalle.

Rauniota entisöitäessä pyrittiin alkuperäiseen profiiliin ja pintakiveyksen koostumukseen. Työ lopetettiin rökkiön ympäristön siistimiseen.

Päätelmät

Raunion pituus on noin 20 metriä ja suurin leveys noin 8 metriä. Se sijaitsee loivassa rinteessä mäen laen tuntumassa poikittain rinteeseen suuntaa vastaan. Rökkiö ei voi olla ranta muodostuma, eikä routimisen aikaansaama. Kiviaines on lajittunut siten, ettei rauniota voi selittää luonnon työksi. Ympäristössä on muita luonnon aikaansaamiksi sopimattomia rökkiöitä. Näillä perusteilla voi sanoa, että raunio on ihmisen tekemä. Tätä vahvistanee rauniosta löytynyt saviastian pala.

Rökkiön muoto ja kiviaineksen lajittuneisuus viittaavat siihen, ettei rauniota olisi rakennettu yhdellä kertaa, mikä taas viittaa eri rakennusperiodeihin. Selvää havaintoa tästä ei voi antaa, koska selkeät struktuurit puuttuvat. Samasta syystä ei hautaustavasta voi saada tarkkaa selkoa, vaikka yksi paikka (C-D 13-14) viittaa siihen, että ainakin siinä olisi ollut ruumis-hautaus.

Raunioryhmä on niin muodostunut, että se voisi olla aikaisintaan pronssikauden jälkipuolelta. Miltei kaikki Säynäskorvenmäen rauniot sijoittuvat 22.5 m:n korkeuskäyrän yläpuolelle. Nykyistä maankohoamisnopeutta (n. 0.7 m/100 v) käyttäen (ja olettaen nopeuden hidastuma 0.7%/100 v vakioksi) voi laskea takautuvasti merenpinnan olleen 22.5 m:n korkeudella noin 950 eKr.. Rauniot ovat tätä aikaa nuorempia. Mäen pohjoispuolella ollut lahti (nykyisin peltoa, z= n. 17.5 m) lienee liettynyt noin 350 eKr., jolloin asutuksen toimeentulomahdollisuudet ovat heikentyneet.

Turussa 24.3.1982
Timo Kuokkanen
Timo Kuokkanen

Löydöt: Tya 201:1-2

Kaivauskertomuksen tarkastanut

Unto Salo
Unto Salo

Valokuvaluettelo

1. Säynäskorvenmäki pohjoiskoillisesta. Kuva on peilikuva; negatiivi on kääntynyt vedostusvaiheessa.
2. Raunio n:o 15 päällyskasvillisuuden poiston jälkeen. Kuvattu koillisesta.
3. Raunio n:o 15. Kuvattu koillisesta.
4. Raunio n:o 1 luonnontilassa. Yleisnäkymä itään.
Myös kaikki seuraavat kuvat esittävät samaa rauniota.
5. Raunion itäosa. Lännestä.
6. Raunion keski- ja länsiosa. Länsiluoteeseen.
7. Raunion keskiosa ja länsipää. Idästä.
8. Yleisnäkymä länteen. Etualalla itäreunan suuri kivi.
9. Raunion pohjoisosa. Idästä.
10. Yleisnäkymä rauniosta sammalen ja turpeen poiston jälkeen. Kuvattu itään.
11. Raunion länsipää. Kaakosta.
12. Yleisnäkymä rauniosta. Länteen.
13. Pintakiveys ruuduissa a 15-16. Pohjoisluoteesta.
14. Pintakiveys ruuduissa a 17-18. Kaakosta.
15. Pintakiveys ruuduissa B-b 1-2. Länsilounaasta.
16. Pintakiveys ruuduissa B-b 3-4. Etelästä.
17. Pintakiveys ruuduissa B-b 5-6. Etelästä.
18. Pintakiveys ruuduissa B-b 13-14. Etelästä.
19. Pintakiveys ruuduissa B-b 15-16. Luoteesta.
20. Pintakiveys ruuduissa B-b 17-18. Luoteesta.
21. Pintakiveys ruuduissa C-c 1-2. Lännestä.
22. Pintakiveys ruuduissa C-c 3-4. Etelästä.
23. Pintakiveys ruuduissa c 3-4. Etelästä.
24. Pintakiveys ruuduissa C-c 5-6. Lännestä.
25. Pintakiveys ruuduissa C-c 7-8. Pohjoisesta.
26. Pintakiveys ruuduissa C-c 9-10. Luoteesta.
27. Pintakiveys ruuduissa C-c 11-12. Pohjoisesta.
28. Pintakiveys ruuduissa C-c 13-14. Pohjoisesta.
29. Pintakiveys ruuduissa C-c 15-16. Pohjoisluoteesta.
30. Pintakiveys ruuduissa D-d 5-6. Lännestä.
31. Pintakiveys ruuduissa D-d 7-8. Etelästä.
32. Pintakiveys ruuduissa D-d 9-10. Etelästä.

33. Pintakiveys ruuduissa D-d 11-12. Etelästä.
34. Pintakiveys ruuduissa D-d 13-14. Etelästä.
35. Pintakiveys ruuduissa D-d 15-16. Etelästä.
36. Pintakiveys ruuduissa D-d 17-18. Itäkaakosta.
37. Pintakiveys ruuduissa E 7-8. Etelästä.
38. Pintakiveys ruuduissa E 9-10. Etelästä.
39. Pintakiveys ruuduissa E-e 15-16. Etelästä.
40. Suppea, tasainen pintakiveys ruudussa b 15. Idästä.
41. Sama kohta luoteesta.
42. Sama kohta etelälounaasta.
- 43.-45. Sama kohta lähes pohjaan kaivettuna. Idästä, länsi-luoteesta ja etelästä.
46. Profiili 15 E-e. Idästä.
47. Profiili 15 D-d. Idästä.
48. Profiili 15 C-c. Idästä.
49. Profiili 15 B-b. Idästä.
50. Profiili 15 a. Idästä.
51. Profiili 11 D-d. Idästä.
52. Profiili 11 C-c. Idästä.
53. Profiili 11 B-b. Idästä.
54. Profiili D 17-18. Pohjoisesta.
55. Profiili D 15-16. Pohjoisesta.
56. Profiili D 13-14. Pohjoisesta.
57. Profiili D 11-12. Pohjoisesta.
58. Profiili D 9-10. Pohjoisesta.
59. Profiili D 7-8. Pohjoisesta.
60. Profiili D 5-6. Pohjoisesta.
61. Ruutujen D-d 9-10 keskiosat osittain purettuna. Etelästä.
62. Ruudut D-d 7-10. Lännestä.
63. Pohjakiveys ruuduissa B-b 2-4. Pohjoissuunta on tässä ja seuraavissa kuvissa ylhäällä.
64. Pohjakiveys ruuduissa B-b 5-6.
65. Pohjakiveys ruuduissa B-C 7-8.
66. Pohjakiveys ruuduissa B-C 10-12.
67. Pohjakiveys ruuduissa B-C 12-15.
68. Pohjakiveys ruuduissa a-C 15-17.
69. Pohjakiveys ruuduissa a-b 17-19.
70. Pohjakiveys ruuduissa C-c 2-4.

71. Pohjakiveys ruuduissa C-c 5-6.
72. Pohjakiveys ruuduissa C-c 7-8.
73. Pohjakiveys ruuduissa C-c 9-10.
74. Pohjakiveys ruuduissa C-c 11-12.
75. Pohjakiveys ruuduissa C-c 13-14.
76. Pohjakiveys ruuduissa C-c 15-16.
77. Pohjakiveys ruuduissa C-c 17-19.
78. Pohjakiveys ruuduissa D-d 5-7.
79. Pohjakiveys ruuduissa D-d 7-9.
80. Pohjakiveys ruuduissa D-d 9-11.
81. Pohjakiveys ruuduissa D-E 11-13.
82. Pohjakiveys ruuduissa D-d 13-14.
83. Pohjakiveys ruuduissa D-d 15-17.
84. Pohjakiveys ruuduissa D-d 17-18.
85. Pohjakiveys ruuduissa C-D 13-15. Idästä.
86. Yleisnäkymä rauniosta entisöitynä. Lännestä.
87. Yleisnäkymä rauniosta entisöitynä. Idästä.

N:ot 86 ja 87 peilikuvia; negatiivit kääntyneet vedostusvaiheessa.

Valokuvien negatiivit ovat Turun yliopiston arkeologian laitoksen negatiiviluettelossa numeroin: 5158-5163, 5165, 5169, 5170, 5175-5182, 5184, 5186-5189, 5191, 5193-5205, 5207-5210, 5213, 5214, 5216-5219, 5221-5223, 5225-5237, 5239-5248, 5250-5261 ja 5263-5265.

Merikarvia
Säynäskorpi
1981

N:o 1

N:o 2

N:o 3

Mienikarvia
Säynäskeppi
1981

N:o 4

N:o 5

N:o 6

Merikarvia
Säynäskorpi
1981

N:o 7

N:o 8

N:o 9

Merikarvia
Säynäskorpi
1981

N:o 10

N:o 11

N:o 12

Merikarvia
Säynäskorpi
1981

N:o 13

N:o 14

N:o 15

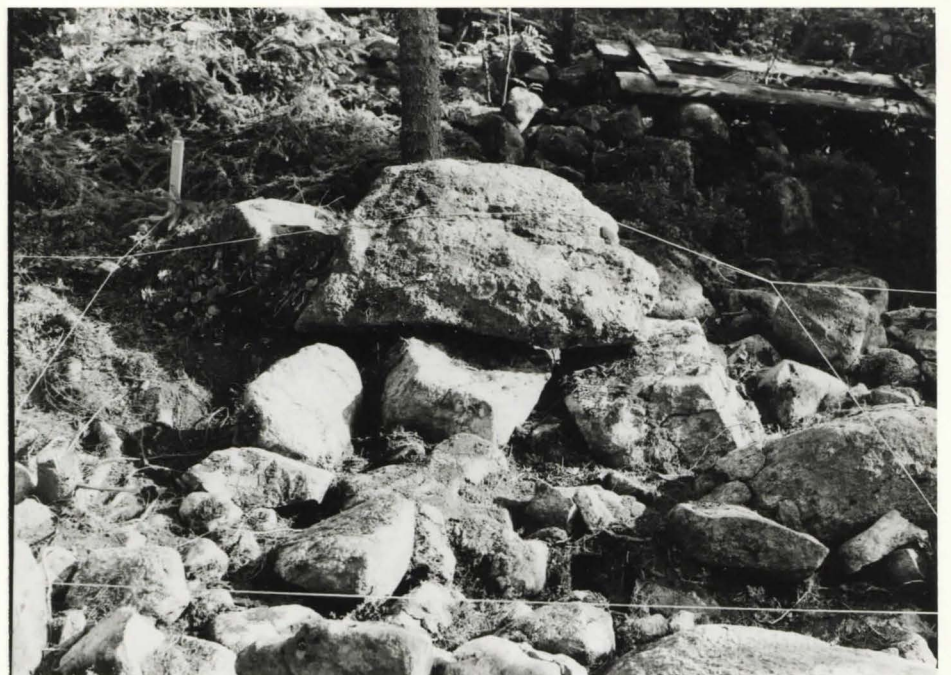
Merikarvia
Sägnäskerpi
1981

N:o 16

N:o 17

N:o 18

Merikarvia
Säynäskorpi
1981

N:o 19

N:o 20

N:o 21

Merikarvia
Säynäskorpi
1981

N:o 22

N:o 23

N:o 24

Merikarvia
Säynäskorpi
1981

N:o 25

N:o 26

N:o 27

Merikarvia
Säynäskorpi
1981

N:o 28

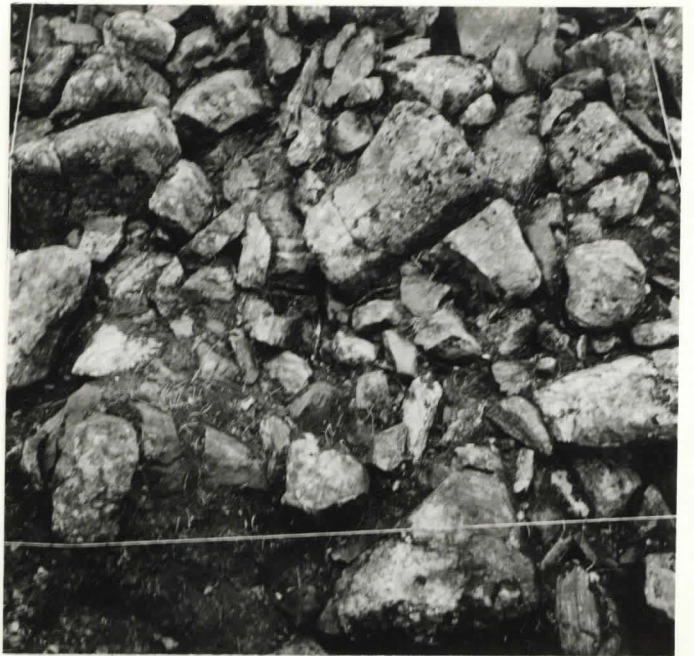

N:o 29

N:o 30

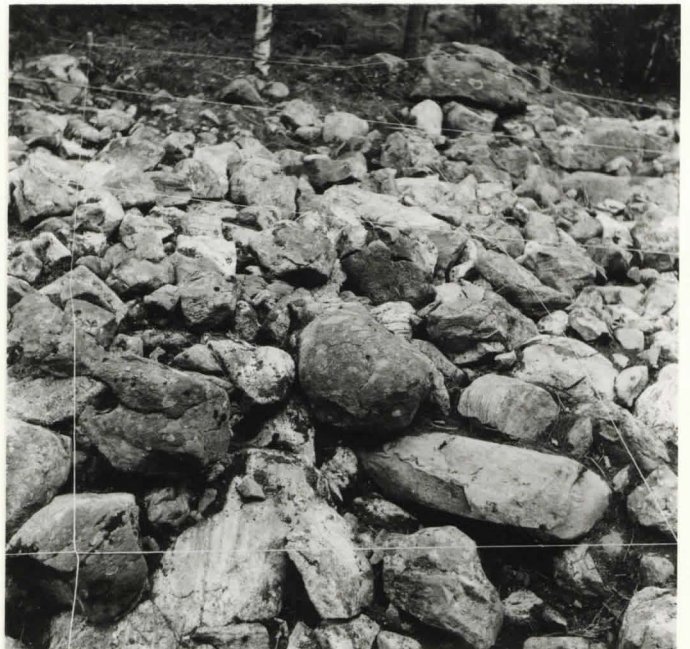
Merikarvia
Säynäskorpi
1981

N:o 31

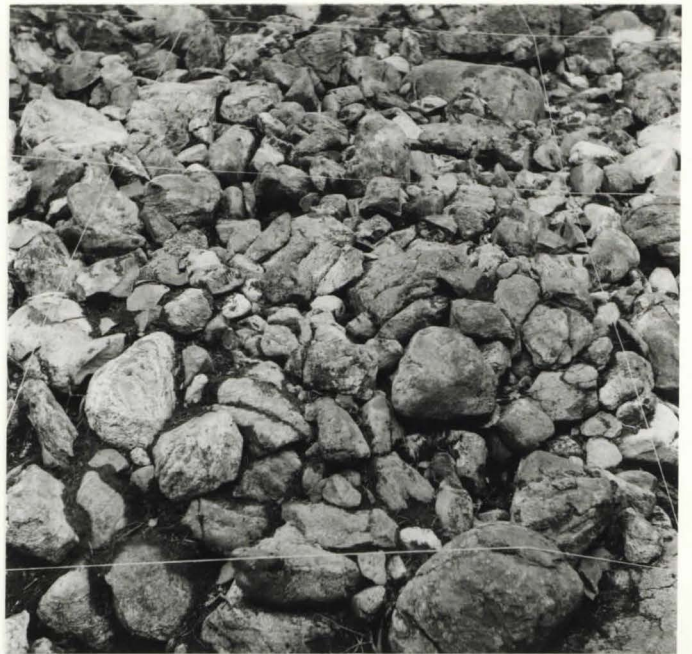

N:o 32

N:o 33

Merikarvia
Säynäskorpi
1981

N:o 34

N:o 35

N:o 36

Merikarvia
Säynäskorpi
1981

N:o 37

N:o 38

N:o 39

Merikarvia
Säynäskorpi
1981

N:o 40

N:o 41

N:o 42

Menikarvia
Säynäskorpi
1981

N:o 43

N:o 44

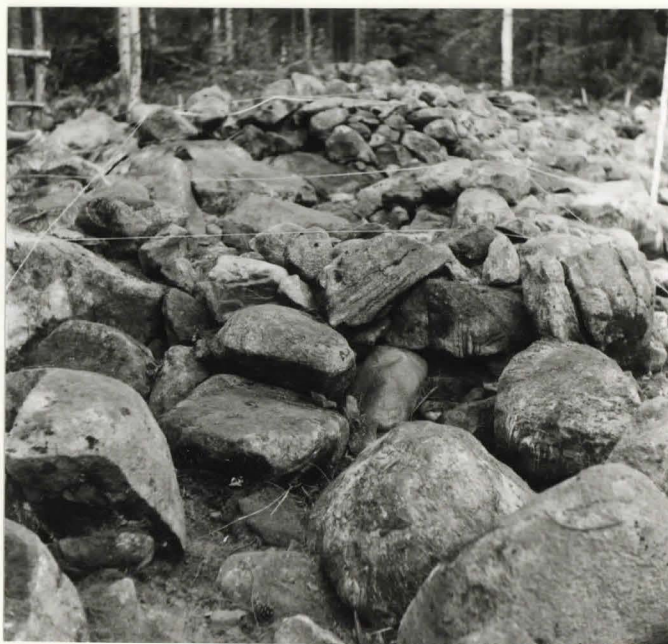

N:o 45

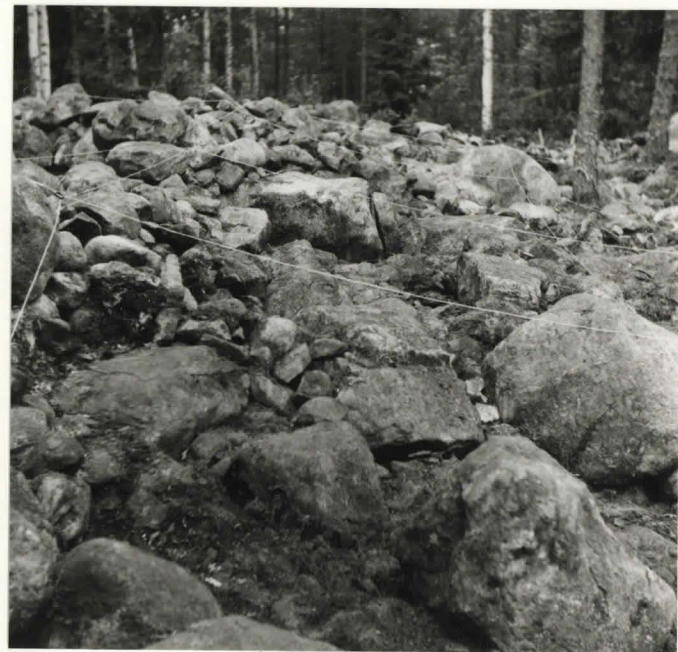
Merikarvia
Sägnäskorpi
1981

N:o 46

N:o 47

N:o 48

Merikarvia
Sängäskervi
1981

N:o 49

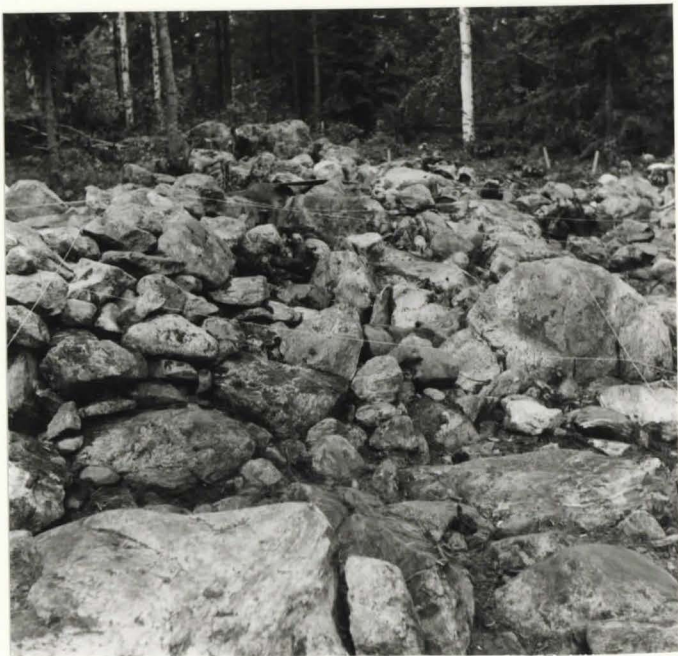

N:o 50

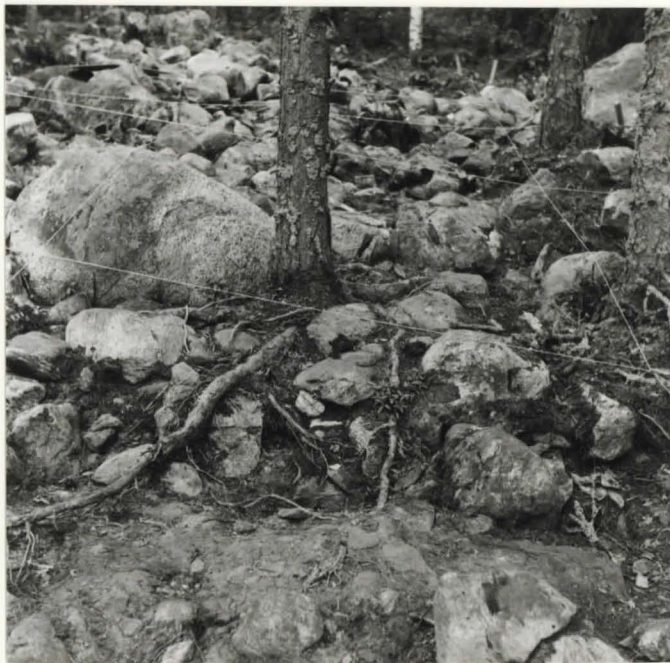

N:o 51

Merikarvia
Sängnäskeppi
1981

N:o 52

N:o 53

N:o 54

Merikarvia
Säynäskorpi
1981

N:o 55

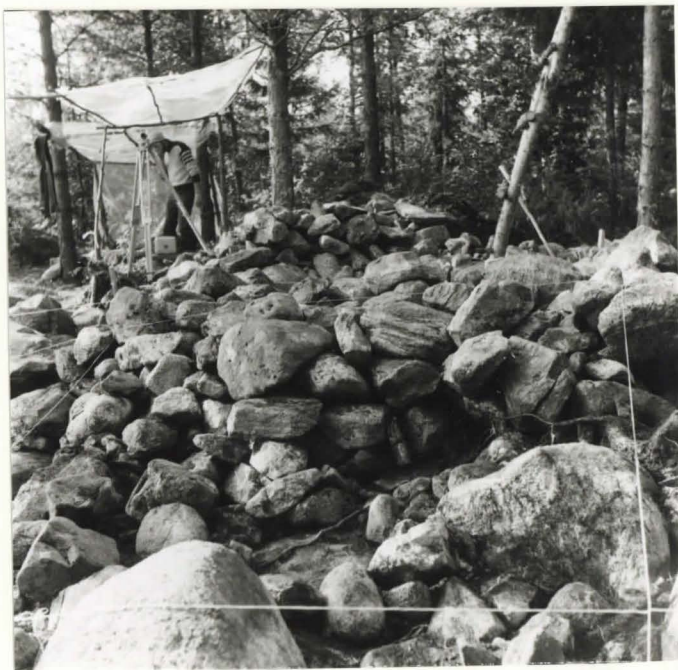

N:o 56

N:o 57

Merikarvia
Säynäskorpi
1981

N:o 58

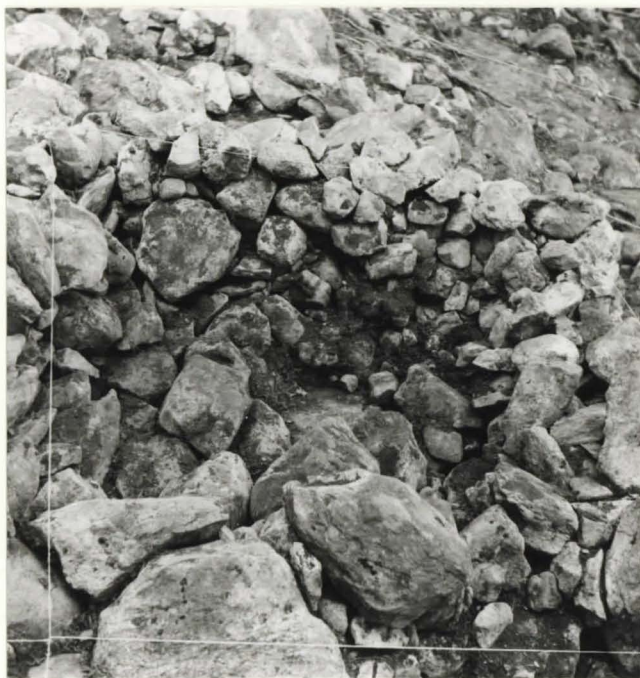

N:o 59

N:o 60

Marikarvia
Säynäskorpi
1981

N:o 61

N:o 62

N:o 63

Menikarvia
Sägnäskärpi
1981

N:o 64

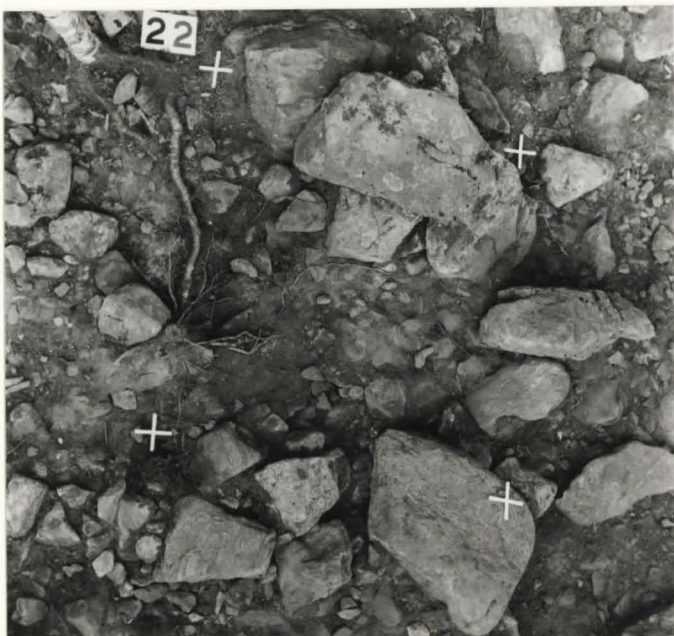

N:o 65

N:o 66

Merikarvia
Säynäskorpi
1981

N:o 67

N:o 68

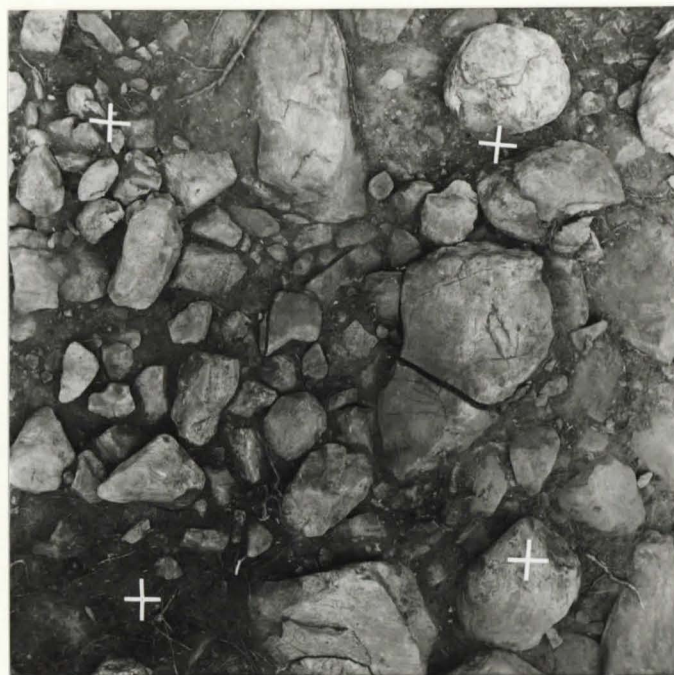

N:o 69

Merikarvia
Säynäskärpi
1981

N:o 70

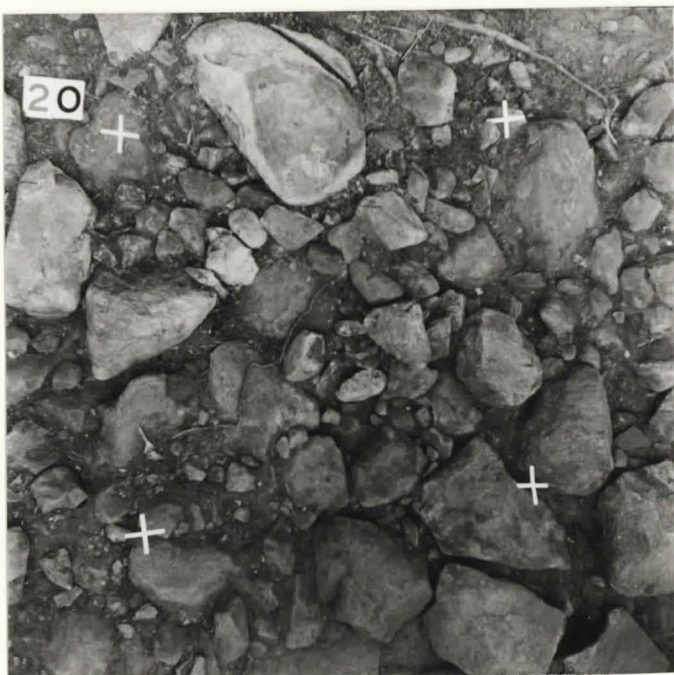

N:o 71

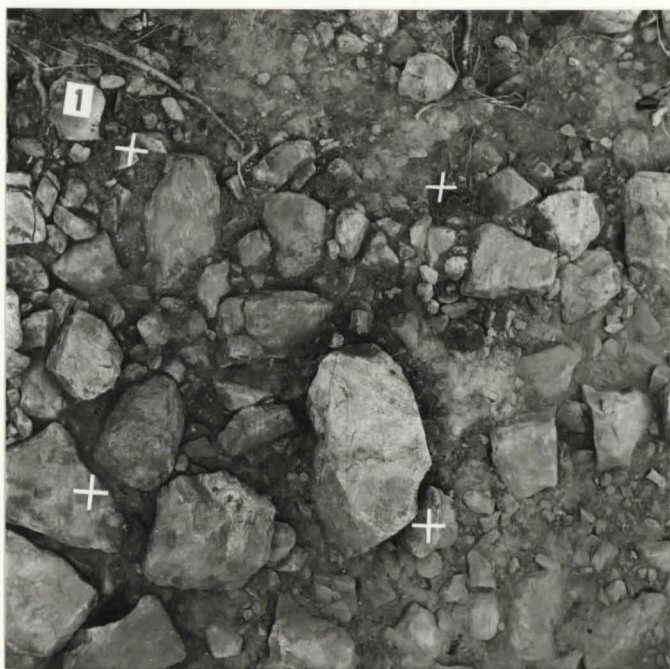

N:o 72

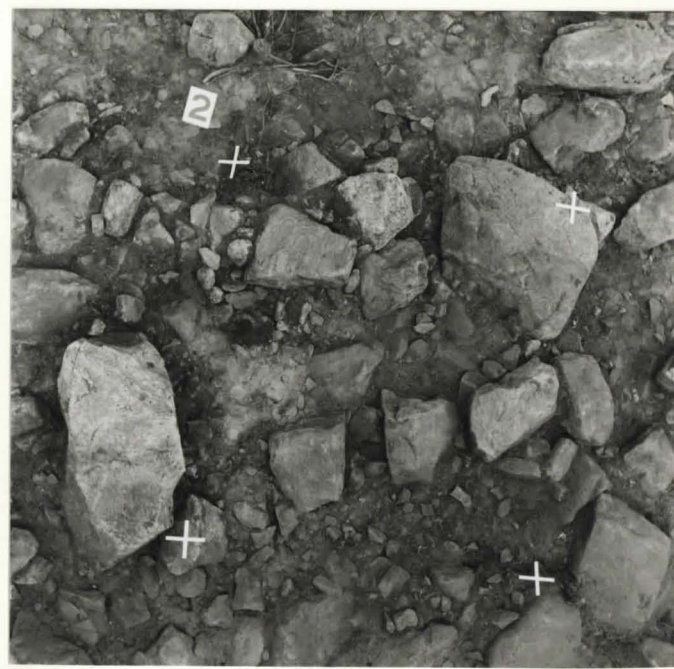
Merikarvia
Säynäs Kerpi
1981

N:o 73

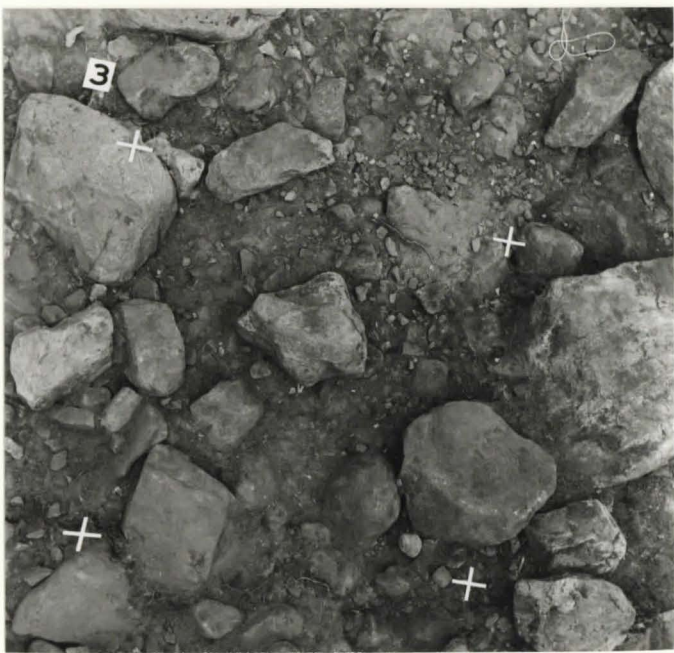

N:o 74

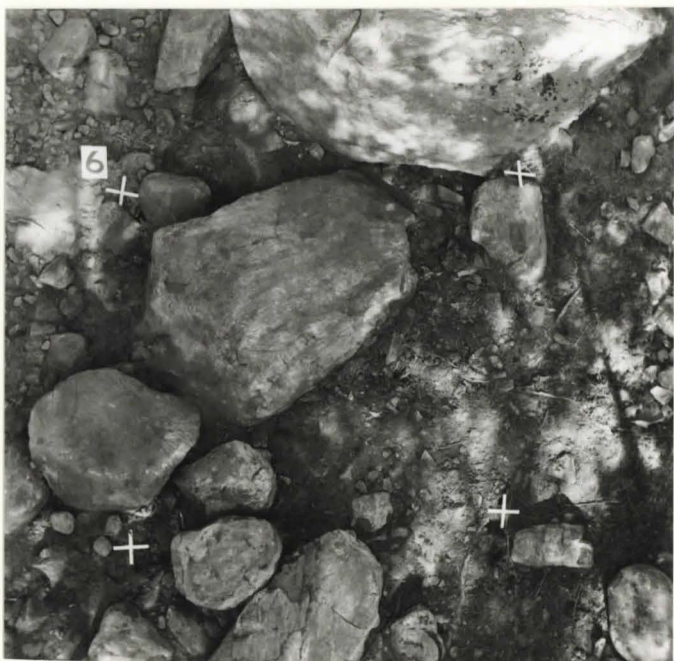

N:o 75

Marikarvia
Säynäskorpi
1981

N:o 76

N:o 77

N:o 78

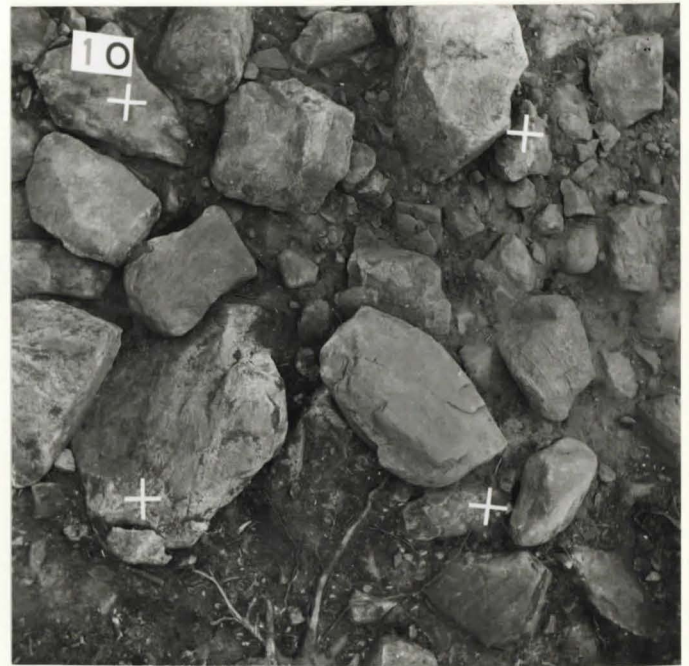
Marikarvia
Säynäskorpi
1981

N:o 79

N:o 80

N:o 81

Merikarvia
Sängskärpi
1981

N:o 82

N:o 83

N:o 84

Merikarvia
Säynäskorpi
1981

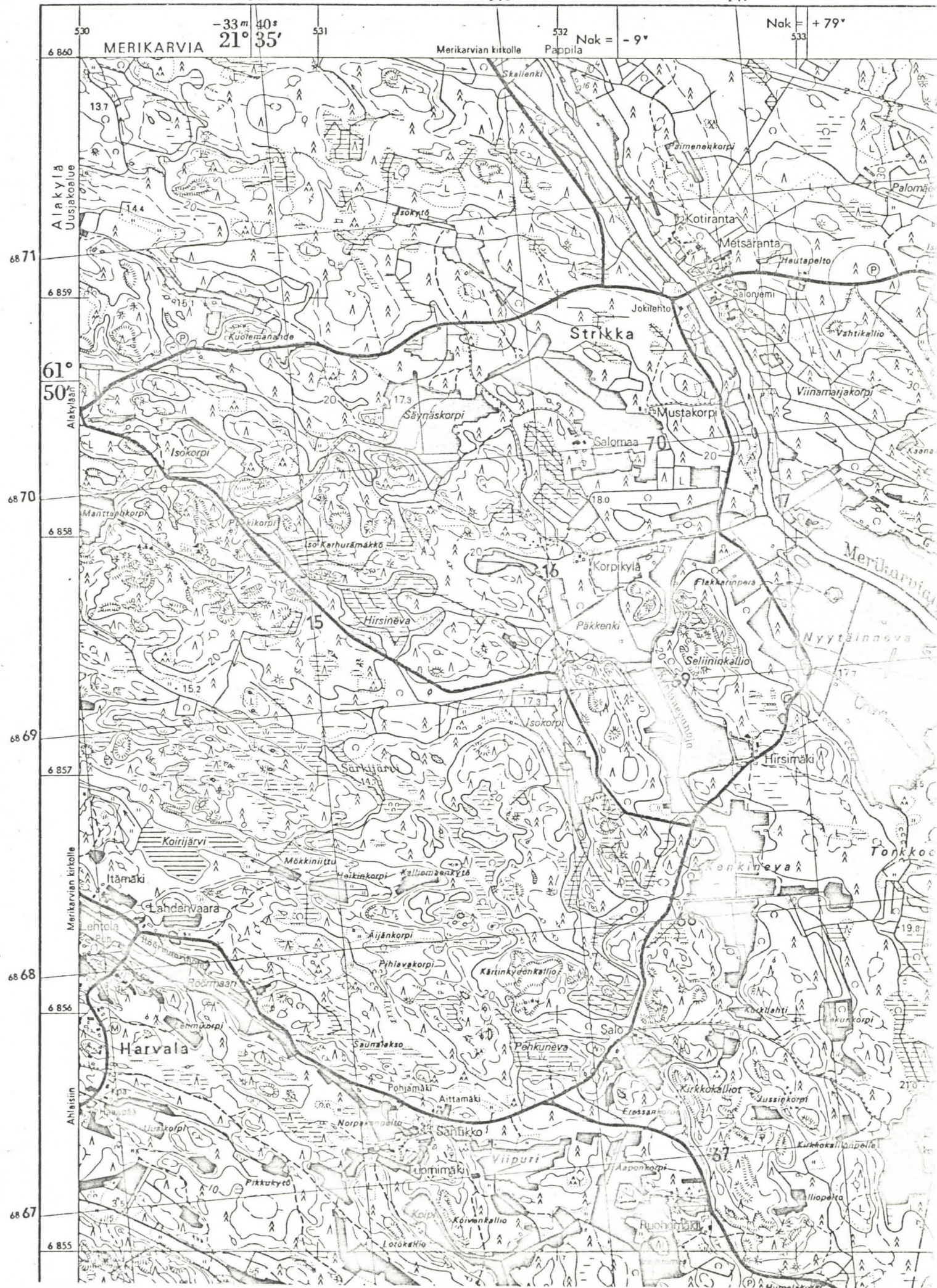
N:o 85

N:o 86

N:o 87

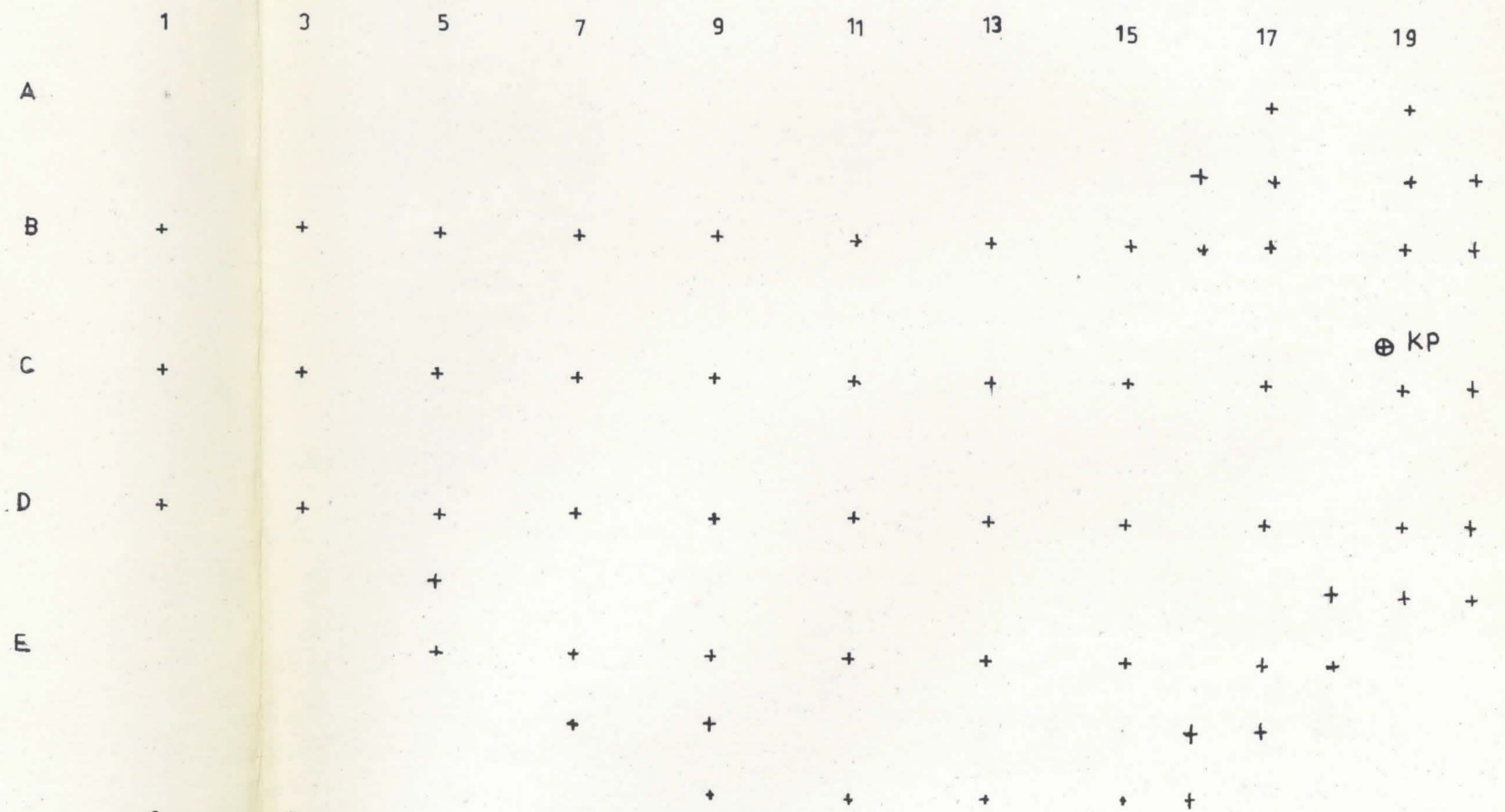
MERIKARVIA, ALAKYLÄ
RIKALAINEN 35⁵
SÄYNÄSKORVENMÄKI
1981

kartta n:o 2
röykkiö n:o 1

KAIVAUSALUE

MK 1:100

KP 208 (24 m)

0 2 m

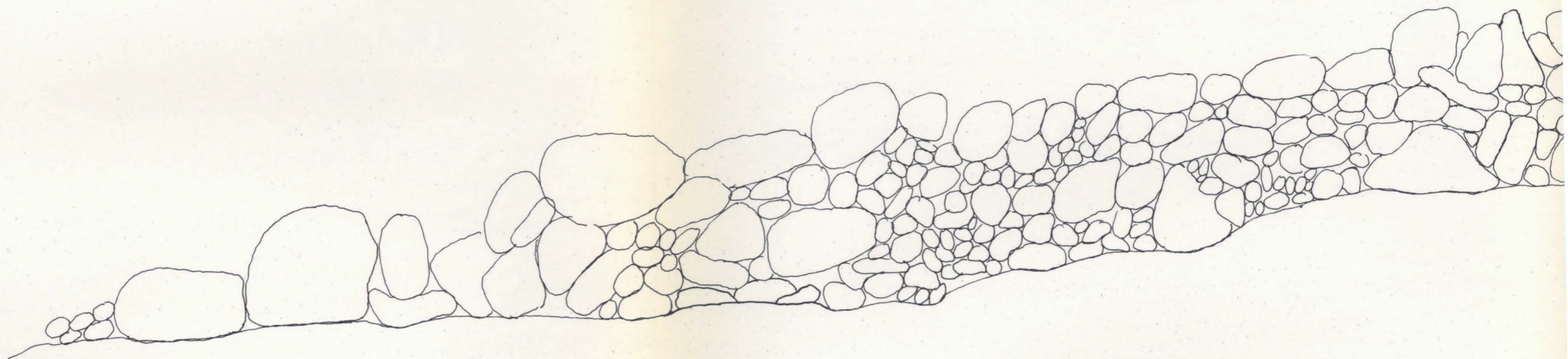
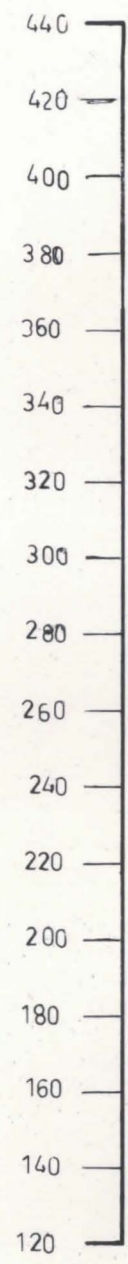
○ KONE

MERIKARVIA, ALAKYLÄ
SÄYNÄSKORVENMÄKI
RIKALAINEN 35⁵
1981

röykkiö n:o1
pitkittäisprofiili D 6-18

MK 1:20
KP 208

KARTTA n:o 4
piirretty pohjoisesta

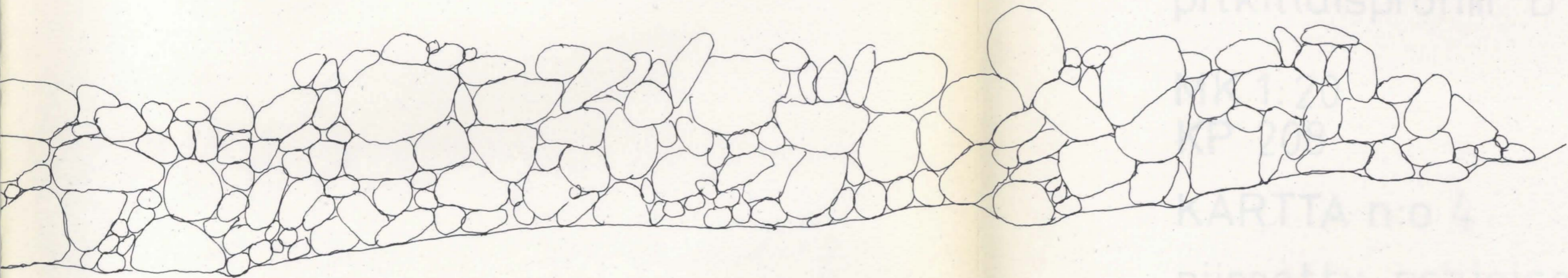
17

15

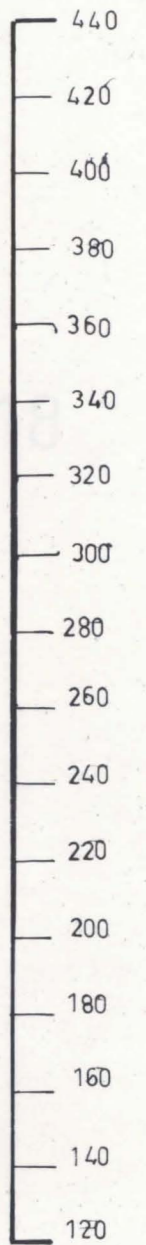
13

MERIKARVIA, ALAKYLA
SAYNASKORVENMAKI
RIKALAINEN 35°
1981

röykkiö n:o 1
pitkittäisprofiili D 6

D

|
11

|
9

|
7